

EL PAL·LI: UN SIGNE PER A VIURE EL MINISTERI

En la litúrgia de l'Església catòlica els signes i els símbols tenen una gran importància. En paraules de sant Agustí, podem afirmar que són paraules visibles. No estem davant uns ritus el valor dels quals seria purament estètic, sinó que contenen un significat teològic i una crida a viure des d'actituds evangèliques. Reduir la litúrgia a esteticisme o a ritualisme és buidar-la del que la fa realment gran. Des d'esta convicció vull compartir amb vosaltres unes breus reflexions amb motiu de la celebració a Roma de la solemnitat de sant Pere i sant Pau, en la qual el papa Francesc em va entregar el pal·li, que és un signe dels arquebisbes metropolitans.

Em van impressionar, en primer lloc, les paraules del Papa en la seua homilia, en la qual ens va presentar les figures de Pere i Pau com a deixebles i evangelitzadors: "Els van respondre a la pregunta fonamental de la vida (Qui és Jesús per a mi?) vivint el seguiment i anunciant l'Evangeli". I va concloure amb una exhortació dirigida als arquebisbes que estàvem concelebrant amb ell: "sigueu apòstols com Pere i Pau. Siguen deixebles en el seguiment i apòstols en l'anunci". Només pot ser vertader apòstol aquell que és vertader deixeble, perquè quan això no ocorre, l'evangelització es redueix a la comunicació de fórmules o idees en les quals no hi ha alé de vida.

En la celebració de l'Eucaristia els diaques van prendre els pal·lis, que estaven col·locats al costat del sepulcre de sant Pere, i els van presentar al Papa que els va beneir abans d'entregar-los a cada arquebisbe. Estem davant un signe que expressa i reforça la comunió entre les esglésies particulars esteses per tot el món i l'Església de Roma. La nostra comunió amb el papa Francesc és el que garanteix la nostra comunió amb Pere: vivim de la mateixa fe que l'apòstol de Galilea va confessar en Cesarea de Filip i que Pau va anunciar per tot el món si estem units al successor de Pere i preguem per ell. No estem davant un element d'eclesialitat secundari o afegit des de fora, sinó davant una dimensió essencial de la vida de totes les esglésies particulars. Si una diòcesi no visquera esta comunió amb l'església de Roma, tampoc estaria en comunió amb les altres esglésies. El pal·li és signe que les nostres diòcesis no poden estar tancades en si mateixes.

El pal·li és un ornament confeccionat amb llana d'ovelles que es col·loca sobre el muscle de l'arquebisbe. Li recorda que en la seua persona i en l'exercici de la seua missió està cridat a ser representació del Bon Pastor que és Crist i que, per això, ha d'imitar l'estil pastoral de Crist: Ell acollia als pecadors amb un amor que els movia a la conversió; no va fer patir a ningú per la veritat, sinó que va acceptar el sofriment per ella; quan un pecador es convertia no li retreia els seus pecats, sinó que mostrava alegria per la seua conversió i l'acollia amb amor, com fa un bon pastor quan troba l'ovella perduda: s'alegra i la carrega sobre el seu muscle per a conduir-la amorosament amb la resta del ramat. El pal·li és un signe que ens recorda que, quan més evangèlicament anunciem l'Evangeli, més fructificarà en el cor de les persones. Demaneu al Senyor perquè visquem tots a l'Església des d'estes actituds.

*Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València